

De Nieuwe Muze

May 12, 2019 ·

Naarden International Piano Festival brengt hoge kwaliteit naar Andreaskerk, 9 t/m 12 mei, Gehoord: 10/5, BIJ ANDREAS, Naarden

Let op: Vanmiddag om 15.00 besluit de geniale en briljante fortepianospeler Kristian Bezuidenhout het Naarden International Piano festival met stukken van Beethoven, Mozart en Haydn op een Rosenberger Fortepiano uit circa 1800

Meeting Point voor pianisten

De ambities van het nieuwe Naarden

International Piano Festival, dat zich van 10-12 mei afspeelt in BIJ ANDREAS, de tot concertzaal omgebouwde Andreaskerk in Naarden, liggen van meet af aan hoog. Initiatiefneemster Hankie Bruinsma, die uit Frankrijk terugkeerde naar haar geboorteplaats Naarden nadat haar man was overleden, besloot ook haar passie – het organiseren van pianorecitals op haar landgoed in Frankrijk – over te hevelen naar Nederland. Ze riep de Robert F.W. Bruinsma stichting in het leven met als doel jonge musici en vooral jonge pianisten op weg te helpen naar de toekomst en herschiep de Andreaskerk in een sfeervol concertpodium en een ontmoetingsplaats voor jonge en oudere pianisten.

Op het eerste concert in BIJ ANDREAS in 2018 speelde de Georgische pianiste Nino Gvetadze (1981), die o.a. studeerde bij Jan Wijn en al jaren in Nederland woont. Nadat ze in 2008 de Tweede Prijs, Persprijs en de Publieksprijs won op het Franz Liszt Concours in Utrecht, gaat Gvetadze door voor misschien wel de meest muzikale onder de jongere generatie pianisten in Nederland. Nu Hannes Minnaar en Thomas Beijer onlangs het walhalla van de Serie Meesterpianisten mochten betreden - Hannes Minnaar met een alom bejubeld solorecital, Thomas Beijer met een minstens zo indrukwekkende uitvoering van de complete Iberia van Albeniz bij wijze van 'voorprogramma' voor zijn solorecital in de serie in seizoen 2020-2021- lijkt ook Nino Gvetadze een uiterst geschikte kandidaat om, als vrouw te midden van veel mannen, als fakkeldrager van talent van eigen bodem een eind te maken aan de typisch Nederlandse gedachte dat pianisten van buiten de grenzen altijd beter en muzikaler zijn.

Bruinsma vroeg Gvetadze om artistiek directeur van haar pianofestival te worden, want het klikte meteen tussen beide dames, die allebei met plannen rondliepen om toptalent van de conservatoria in contact te brengen met de ervaren meesterpianisten die zij bewonderen.

Gvetadze: 'Het is heel moeilijk voor jonge pianisten die net hun master hebben gehaald, om hun weg te vinden. Er komt een moment waarop je afscheid moet nemen van je leraar om op zoek te gaan naar je eigen

identiteit. Voortaan ben jij degene die de concerten regelt, het repertoire uitkiest en bepaalt hoe je dat wil spelen. Maar de vraag is hoe je als jong talent aan concerten komt. Dat is niet alleen een kwestie van talent, je moet ook een beetje geluk hebben en over een goed netwerk beschikken. Zelfs als je een concours gewonnen hebt, zakt de belangstelling vaak na een jaar alweer weg. Net afgestudeerde pianisten hebben maar drie opties: leraar worden, kamermuziek gaan spelen of solist worden. Velen van hen gaan maar snel wat anders doen bij gebrek aan perspectief. Het Naarden International Piano festival wil zich ontwikkelen tot een meeting point voor jonge talenten en meesterpianisten, in de hoop op wederzijdse inspiratie. Want dat is waar je als jonge pianist behoefte aan hebt: luisteren naar je helden, direct contact hebben met de pianisten die je bewondert en optreden op hetzelfde podium. Wij willen jonge pianisten op weg helpen met hun carrière.'

Met dat doel voor ogen riepen Gvetadze en Bruinsma een prachtig festival in het leven, met een uitmuntende keus aan de meest getalenteerde jonge pianotalenten uit Spanje (Pierre Delignies), de VS (Vivianne Cheng), Roemenië (Christian Sandrin), Georgië (Irma Gigani), Ierland (Seán Morgan-Rooney) en Nederland (Koenraad Spijker), en meesterpianisten als Jonathan Biss, Hannes Minnaar, Alfred Brendel en de briljante fortepianospeler Kristian Bezuidenhout. Met een aantrekkelijk ogende website, professionele PR en een prachtig uitgegeven programmaboek werd het festival al bij voorbaat luister bijgezet, want Gvetadze en Bruinsma mikken in alle opzichten de op klasse en hoge kwaliteit. Maar toen sloeg ineens de pech toe: Jonathan Biss moest ineens het beoogde openingsconcert op 9 mei cancellen wegens ziekte en Alfred Brendel zag zich last minute door persoonlijke omstandigheden genoodzaakt zijn voorgenomen lezing op 11 mei in BIJ ANDREAS te verplaatsen naar 13 juni, waarvoor alle bezoekers van pianofestival van harte zijn uitgenodigd. Last minute werd Alexander Melnikov bereid gevonden op Brendels avond een recital te geven, maar Biss bleek op zo'n korte termijn niet meer te vervangen, dus begon het festival gewoon een dag later met een fantastisch solo- en duoconcert door Nino Gvetadze en Hannes Minnaar.

Minnaar opende het concert met de Partita nr. 1 in Bes, BWV 825 van Bach, die hij op 7 april j.l. ook bij zijn debuut in de Serie Meesterpianisten speelde. De waarachtige manier waarop Minnaar, die behalve pianist ook organist is, de noten van Bach benadert is een prachtige mix tussen de ambachtelijkheid van een gereformeerde bouwmeester in klank en het vuur van de inspiratie, zoals dat alleen maar kan opwellen uit de aangeboren muzikaliteit van een vrije en onderzoekende geest, overgoten met een sausje van Hollandse nuchterheid en veel artistieke zelfkritiek. Minnaars goal lijkt het streven naar het volmaakte in de geest van Bach, die al zijn indrukwekkende partituren schreef ter ere van God, wiens schepping hij in muziek wilde weerspiegelen. Ook nu weer klonk de Prelude wat hoekig, alsof hij was opgetrokken uit gestolde monumentaliteit, maar daarna begon Bach

te stromen, dansen, spreken, zingen en vloeien met respect voor zijn geniale meerstemmigheid en frivole barokke ornamentatie.

Vervolgens speelde Minnaar de Variaties en fuga op een thema van Händel, op. 24 van Brahms, waarin hij opnieuw een gelukkig huwelijk wist te sluiten tussen het ambachtelijke en het speelse en muzikale. De complexe variaties van Brahms klonken intellectueel en doorwrocht, maar soms ook lyrisch, lichtvoetig en sensueel in de geest van Händel.

Nino Gvetadze haalde na de pauze een ware artistieke stunt uit: ze begon haar deel van het openingsconcert met misschien wel de meest 'afgezaagde' en plat gespeelde pianosonate van Beethoven: de Mondschein Sonate nr. 14 in cis 'Quasi una Fantasia, op. 27 nr. 2. En dat deed ze op een fantastische manier, want Gvetadze is als geen ander in staat om elke noot die ze speelt te injecteren en omhullen met sluiers van schoonheid, intelligentie, spontane emotie, fantasie, een grote rijkdom aan kleuren en dynamische schakeringen en elegantie. Zo klonk de Mondschein Sonate niet alleen innemend en vertrouwd sentimenteel, maar zowel formeel als muzikaal ook werkelijk als nieuw en daardoor aangrijpend en betoverend. Al even indrukwekkend manifesteerde Gvetadze zich in vijf stukken van de vrijwel in de vergetelheid geraakte Britse componist Cyril Scott (1879-1970), tevens schrijver, filosoof en dichter, die bevriend was met o.a. Percy Grainger, Stefan George en Alma Mahler. Scott componeerde wel 400 werken die haast niemand kent en deed ook aan occultisme en vegetarisme. Zijn muziek doet een beetje denken aan Debussy en soms ook Messiaen, met prachtige harmonieën en een vleugje oriëntalisme in een soort salonstijl. Dat Gvetadze al sinds haar zestiende dol is op de muziek van Scott, die ze recent heeft opgenomen voor Challenge Records (haar Scott-album zal in oktober verschijnen), was goed te horen aan haar expressieve, kleurrijke en mysterieuze geparfumeerde uitvoering ervan.

Tot besluit van het goed bezochte openingsconcert speelden Gvetadze en Minnaar, die ooit samen in de pianoklas van Jan Wijn zaten, als muzikale broer en zus op één vleugel Ravels *Ma mère l'oye*, waarbij Gvetadze als een elegante toverfee klankmagie bedreef met de soliede fraseringen van Minnaar, resulterend in een ontroerend mooie en eensgezinde Ravel en een warm pleidooi voor de artistieke meerwaarde van de kunst van het pianoduo spelen.

Vanmiddag om 15.00 besluit de geniale en briljante fortepianospeler Kristian Bezuidenhout het Naarden International Piano festival met stukken van Beethoven, Mozart en Haydn op een Rosenberger Fortepiano uit circa 1800.

Wenneke Savenije

Info:

<https://www.naardenpianofestival.nl>

Steun ons, volg ons, like ons of neem een abonnement op De Nieuwe Muze!